

יא. שכשנכנסו יונים להיכל טמאו כל השמים
שבהיכל. יחש ישראל אל אלהי"ע, חכמתם מנהגיהם וניסיונם
כבר פרושו חז"ל¹ ההפרש שבין הקובלנא של "וכמשפטי הגויים"
אשר סביבותיכם עשיתם² לאותה של "וכמשפטי הגויים"
סביבותיכם לא עשיתם³, כמתוקנים שבהם לא עשיתם
כמקולקלים שבהם עשיתם. אמנם רעשיה כמתוקנים שבהם
היא צריכה שמירה יתירה שלא ימשכו אחריהם לעשות
כנימוסים המקולקלים. והיסוד הנאמן להנהגה כזה
שישראל צריך שישמור את רוחו ולבכו מכל משמר, אם ימשכו
יראה דבר טוב, הנהגה ישרה ותיקון ישובו של עולם בברייתו
ויקחם להביאם לגבולו, יראה שלא רוח העמים בכללו
לתוכן חייו הפנימיים, כי בהכנס רוח העמים לתוך חיייהם
ישראל אז אין מעצור ואין מעמד. אז כבר נהדף רוח
ממקומו ועל כסאו ישב זר, כ"א רוח ישראל צריך שיהיה
וקבוע בלב. התורה והמצוה וכל המדות הקדושות שהן שייכות
לה, צריכות שיהיו חסנים ומעוזם של ישראל. ומצד הרצון
והטפל שבחיים, מצד צורך השעה וישוב העולם, יפנה לפניהם

לקחת מכל דבר טוב שימצא אצל הגויים אשר סביבותיו. וכ"ז
שרוחו בקרבו איתן ונאמן לשם ד' אלהי ישראל ותורחו, הדבר
אינו מצוייר כאילו הגויים נכנסים אל גבולו ונוגעים בנחלתו,
כ"א הוא יבא לקחת מאתם, או המה יביאו לו את הדרוש לו
לקבל מהם, יפיפתו של יפת באהלי שם⁴. אבל כאשר רוח יון
פרץ להכנס בתוך עומק קדושתו של ישראל, לעשות צביון חדש
על הרוח הישראלי, ותשוקת חדשות בפנימיות החיים
הישראלים ע"פ המדה היונית, כיון שנכנסו להיכל, טמאו כל
השמנים שבהיכל, לא פסלו רק את עצמן של אותן הדיעות
והתכונות שנפגמו ע"י המגע עם התרבות היונית ההוללת, כ"א
הדבר פעל על כל המערכה של הדיעות והמדות המעשים
והתורות, לתן בהם טעם לפגם, להורידם מקדושתם ולמנע
פעולתם הטובה והקדושה על עם ד'. ולמען יהי לנו עמוד זה
יסוד להורותנו את הדרך בגלותנו ופיזורנו בין העמים כאיזה
אופן נתיחש אליהם לחכמתם ומנהגיהם, להשמר שלא יכנסו
אותם הדברים הנקלטים מאויר ארץ העמים בפנים חיינו
המקודש בקדושת שם ד' יתברך הנקרא עלינו, לבלי נתפתה
לאמר, כי אם הזרם הזר יגע רק בחלק קטן מהדיעות והתכונות
שע"פ התורה, כי רק חלק זה הנראה לעינינו שמתחלל אנו
קובעים, ואף שגם מצד חלק אחד מחמדת חיינו ואור תורתנו
שמתחלל ע"י מגע זר, די הוא להבדל ולהתרחק ולשמור מכל
משמר את אורח החיים האמיתיים. אבל חלושי הדיעות יתנחמו
כי יחיו כגוחר, ועוד המון רב של תורות אמת וחקי חיים
לפניהם, שהם יחיו בהם למרות החסרון הנמצא במקום הנפגש
ברוח הזר שחדר כבר אל עומק החיים הפנימיים שלהם. למדנו
שכיון שרק נכנסו יונים להיכל, כיון שרוח הזר חדר עד לפנים,
עד לחיי התורה והקדושה לפגוע בהם, לשנותם כמעט על פי
צביונם הם, כבר טמאו כל השמנים שבהיכל. שוב לא יניחו
זוית אחת, וכארסה של חכינא⁵ יתפשט זרם הזר והמשחית בכל
גופה של האומה, לקלקל טעמה אמונתה ותומתה, וכל שמן
משחת קודש משמנה של תורה, הכח המקדש והמאיר מתשכנו
בכל המצבים, הנה יטמאוהו, עד שאם ישארו מעשים פרטיים מן
התורה ביד אלה הנפתים אחר רוח זר, יהיו כמצות אנשים
מלומדה⁶, וע"פ רוב הדברים הטפלים ישאירו, ולא יהי בכח
השמן הנטמא להאיר אור קודש.